

We Found Love in a Hopeless Place

En utställning av Ditte Ejlerskov

På Elastic Gallery, Malmö, SE
5 September - 5 Oktober, 2013

6 texter av Marie Egger

Ditte Ejlerskov fann kärleken i Rihannas garderob.

The Rihanna Paintings (2013) är en serie oljemålningar som kan beskrivas som färgrika, abstrakta, glada mönster, ibland figurativa och ibland inte. En utgörs av ett ananasmönster, några påminner om affischer, med texten "BOY" eller "SHE DIED OF PERFECTION".

Färgskalan är välbekant: starkt rosa, glittrande guld, djupsvart och kritvitt, skrikigt gult, fruktigt grönt och havsblått. De större dukarna påminner om textila mönster: återspeglade nuets trender och mode genom en palett av stiliserade nyanser. Samtliga former och färger baseras på popsångerskan Rihannas outfits.

Den här serien målningar, som den danska konstnären Ditte Ejlerskov har arbetat med under mer än ett år, kompletteras av en grupp mindre oljemålningar: figurativa porträtt av Rihanna som dansar, poserar, ler, skriker, gömmer sig bakom solglasögon, solar, har kul.

The Sexy Bikini Dance Painting (2013) är partner med The Sexy Painting (2013). I den första uppträder Rihanna på scenen, håller i en mikrofon, skakar sitt lockiga hår och visar upp sin moderiktiga randiga bikini i orange, rosa och blått. Den stora målningen är en abstrakt, geometrisk komposition av just dessa färger, som i en triangelform pekar mot dukens nederkant. Några droppar färg täcker dukens yta, som vore det ett ironiskt påstående. Duken ger intryck av att ha målats hastigt eller att detaljerna här inte kommit i första rummet. Men istället dokumenterar konstnären, fixerar sambandet mellan bildelementen och har mycket omsorgsfullt beslutat om dessa droppar.

Ett parallellt projekt till The Rihanna Paintings (2013) är The Rihanna Reports (2013). Här är varje steg i måleriseriens utveckling ordningsamt arkiverat. Rapporterna avslöjar hur djupgående förhållandet mellan Ejlerskov och Rihanna är: samtliga sångerskans outfits har dokumenteras avseende datum, plats och tillfälle då hon bar dem. Varenda plagg identifieras. Varje box innehåller information om märke, situation och plagg. Dessutom omfattar mappen ursprungsbilden, paletten som användes för att göra om bilden till måleri, fotodokumentation av såväl innehåll som en bild av den slutliga mindre oljemålningen och den stora abstrakta duken i arbetsituationen i ateljén.

Projektet We Found Love in a Hopeless Place (2013) är ett omfattande arkiv över ett stort antal bilder av Rihanna från nätet, som reproducerats och satts samman av konstnären.

I wished I could hit a reset button and go back to my default settings.

Sedan 2007 har Ditte Ejlerskov arbetat med representation av kulturella teman och problem, som i projektet My African Letters (2011), där figurativa och till viss del abstrakta målningar ackompanjeras av en epostkonversation med en advokat i Benin i Afrika. Efter att tidigare ha arbetat med liknande projekt började konstnären söka efter en ny metod. We Found Love in a Hopeless Place (2013) öppnade en ny väg för henne: Ejlerskov använder existerande bilder och måleriets språk för att reproducera en bild, zooma in i den, låta sig bli helt uppslukad av ämnet samt dokumentera processen. Det abstrakta måleri handlar för henne om att förvandla den kladdiga sträva färgen från en tub till något som representerar verkligheten. The Rihanna Paintings kan inte lösas från sitt sammanhang eller från tillkomstprocessen, från det faktum att de är representationer av Rihannas garderob.

Genom att zooma in, närmar sig Ejlerskov upplösningen av bildens referens. Att zooma in på Rihannas plagg blir en sorts återgivande av garderoben, även om vi då hamnar så nära att det nästan "blir abstrakt". Några av de abstrakta målningarna är stiliserade versioner av originalbilderna, andra söker istället fånga rörelsen i situationen, medan åter andra helt enkelt zoomar in på en del av en klänning. Genom detta system bestämmer Ejlerskov "vad hon ska måla" och "varför" när hon beslutar sig för att använda något givet som utgångspunkt. Detta har också, för henne, lett till en förståelse av språket och möjliga tolkningar av abstrakt modernistiskt måleri. "The May 19 Stylisation", "The Givenchy Diptych" och några av de övriga verken som visas hänvisar löst till de moderna färgfältsmålarna. Andra flirtar med Gary Hume, Frank Stella och Morris Louis. Beträktare som minns Kenneth Nolands verk skulle kunna se länken mellan Ejlerskovs "The Sexy Painting" och Nolands "The Bridge". "The Striped Painting" är en gest mot Barnett Newman och "The Zebra Zoom Painting" citerar Willem de Koonings aggressiva hand. "The Marc Jacobs Painting" och "The Lesson Painting" använder mer tystlåtna toner å la Agnes Martin. Ditte Ejlerskovs första pre-akademiska målningar var abstrakta. Sedan dess har hennes arbete rört sig mot mer figurativa och konceptuella projekt med politiska teman och kulturteoretiska aspekter. De här nya målningarna är ett steg framåt (och tillbaka) till det rena måleriets språk.

**Who did that again?
- Rihanna.**

Ah right. Badgalriri - That sex woman who's always taking her clothes off...

We Found Love in a Hopeless Place (2013) kretsar kring Rihanna. Inspirationen till de individuella verken kommer från den bildkatalog online som utgörs av inlägg på sociala nätverk som Instagram, Facebook, Youtube och Googles bildsök, och som försett Ditte Ejlerskov med dagliga uppdateringar på Rihannas outfits, hennes senaste framträdanden och vad hon gjort.

Konstnären dras till de sexigaste bilderna, de mest välkomponerade, de med plagg med de mest fantastiska mönstren, eller de som till och med refererar till andra kända konstverk – som till exempel när ett tyg överensstämmer med Keith Harings verk som i The Graphic Jacket Painting (2013). På detta sätt inkorporerar Ejlerskov Rihannas garderob i sin samling och återspeglar popstjärnans visuella framställning.

Även om Rihannas scenframträdande består i att hon sjunger, visar bilderna av henne oftast fram en bild av en popikon. Rihanna är till exempel en av de tre mest populära Instagramanvändarna och har fler än nio miljoner följare. The Rihanna Reports utgör ett försök att samla ihop dessa bilder och arbeta sig igenom dem. Genom att koncentrera sig på sångerskans garderob hämtar Ejlerskov in så mycket information som möjligt om varje bilds innehåll (datum, plats, plagg, designer & märkeshistorik). Hon avslöjar den återkommande reklamen för modemärken som Givenchy, Boy, Alexander McQueen och Stella McCartney, bland andra. Marknadsmaskineriet är bara en del av de strukturer som rullar i bakgrunden av varumärket Rihanna. Omvandlingen av den rådande smaken, stilen och modet kan ses som reaktioner på en specifik målgrupps begär. Detta specialkomponerade koncept är tänkt att gå den så kallade "popsmakens" krav tillmötes (Boris Groys, 2004) och skapa längtan efter nya företeelser, avbildande samtids, komersiella smak i Ejlerskovs abstrakta målningar.

The Pineapple Painting (2013) är till exempel ett av måleriseriens trendigaste mönster. Dess sprakande gröna, gula och bruna toner och särskilt det fruktiga ananasmönstret påminner om de senaste kollektionerna hos Stella McCartney, Prada, Moshino och Just Cavalli. En målning som kan sägas utgöra en fortsättning av The Vita Coco Pineapple Painting (2013), som i sin tur är en reproduktion av Vita Coco-annonsen som Rihanna fotograferades i 2012. "Vita-Coco's an all-natural, super-hydrating, fat-free, cholesterol-free, nutrient-packed, potassium-stacked, mega-electrolyte coconut water!".

Are you a fan?

Yes. - However, I am not so sure I can really answer that question any longer.

Den danska konstnären Ditte Ejlerskov följer Rihanna på Instagram. Hon ser videos från hennes liveframträdanden. Hon samlar varje dag paparazzifotografier av Rihannas outfits och skriver ut de bästa för att använda dem till sina målningar. Hon tar reda på vilka designers som gjort vilken outfit och organiserar och kategoriserar bilderna i mappar och inkluderar även varje målningens färgskala.

Denna process att söka efter bilder var förut något roligt, som motiverades av nyfikenhet intresse på artisten. Nu handlar det snarare om en jakt på idéer. Ett slags "paradigm" där konstnären måste rösta för eller emot varje bild som blivit en del av hennes dagliga rutin. Hon låter sig svepas med bland vackra bilder, videos och myter om popikonen. Det som hon ville konsumera, konsumerade samtidigt henne. Så försökte konstnären uppnå ett 100-procentigt engagemang i popkulturen.

Och så blev hennes passionerade förhållande till Rhinna rutin, fetish, besatthet. I målningarna känner man alltid igen Rihanna – även om hårfärg, frisyra, klädsel, mönster och poser skiftar fram och tillbaka. Ejlerskov återskapar snarare en Rihanna-symbolik än faktiska bilder. De mindre målningarna påminner om typisk fan-art, men dessa bilder är ofta kopior av en berömd poster, en favorit-pose eller en populär bild av en stjärna. Fan-art brukar snarare koncentrera sig på en specifik bild än på själva personen, men The Rihanna Paintings återskapar ett varumärke / en ikon. Som Ejlerskov själv formulerar det: "to cultivate the junk".

Det här projektet av Ditte Ejlerskov består i att öva. Ambitionen är att arbeta sig igenom ett komplext material bestående av foton, varumärken, stilar och annan information. Metoden styrs av upprepning av procedurer och pågår hela tiden. Det som visas på ELASTIC Gallery är en display av ett pågående arbete. We Found Love in a Hopeless Place (2013) är början på ett långvarigt förhållande mellan Rihanna och konstnären.

Ejlerskov hittar en bild på nätet. Om hon tycker om den, laddar hon ner den, skriver ut den och låter den hänga i ateljén en tid. Sedan skissar hon eller arbetar direkt på duk, kasserar idéer, tills hon till slut gör färdigt målningen, precis lagom abstrakt.

Ur detta framträder konstnärens sätt att konsumera fotografierna genom att översätta dem till måleri. Peter Weibel har beskrivit detta som "the mixing and crossing of media" – nästa nivå för hur vi kan hantera 2000-talets paradigmskifte vad gäller media: internet. Enligt detta synsätt är det post-media-tillståndet uppdelat i två faser: 1) alla mediers likställning, 2) korsandet av olika media. Eftersom han antar att den första fasen nu mer eller mindre är över, är det vi ser nu att snarare att media korsrefererar till andra medier. Målningar kan ha kopplingar till och använda fotografi, eller använda digitala grafikprogram. Genom sitt projekt kommer Ditte Ejlerskov förbi problemet med att omdefiniera sin egen praktik. Hon överlåter beslut kring palett och motiv till en digital bildapparat. "My brain needs a clean-up.", säger hon.

Arbetet utgör ett försök att samla bilder av den berömda pop-stjärnan Rihanna och spegla hur hon marknadsförs. Ansikte mot ansikte med det omåttliga begäret efter att kunna överblicka hela (det digitala) arkivet, står Ejlerskov inför en omöjlig uppgift. Detta återspeglas såväl i övningens startpunkt som dess slutfas. Inflödet av ny kunskap och effekterna av denna på hennes tidigare val och lösningar smälts samman. Den grundliga internet-resesearchen, beslutet för eller emot vissa bilder – produktionsproceduren. Redan från början (vilken är relationen till objektet?) görs processen transparent och tillgänglig för oss betraktare. De mindre målningarna, som är partners till de abstrakta, påverkar våra tankar och är "steget mellan" som hon behöver för att kunna dyka ner igenom fotografiet och komma fram på andra sidan med de större målningarna.

Någon fick en idé.
 Han eller hon ritade en tygmönster på en dator.
 Någon vävde det i Kina.
 Någon på en inköpsavdelning fann det i en provkatalog
 och älskade det.
 Denna person övertygade designern om att mönstret är fräckt.
 (Kanske var det till och med designteamet som själva skapade mönstret.)
 Någon ritade ett klänningsmönster.
 Någon annan skar till den
 sydde den
 och några andra satte den på en model .
 Modellen gick på en catwalk i Paris.
 Rihanna såg den där.
 (Eller så kom klänningen till garderobsassistentens dörr, och assistenten visade den för Rihanna.)
 Rihanna älskade den
 och bar den utomhus en dag i Miami.
 En paparazzifotograf tog massor av bilder den dagen,
 men sålde bilden av promenaden med klänningen till en tidskrift online.
 Jag fann bilden på en hemsida
 eller på Rihannas Instagramkonto.
 Jag älskade den.
 Och skrev ut bilden på min billiga skrivare hemma.
 Jag tog med den till ateljén
 där den hängde i flera månader.
 Så en dag var en målning som inspirerats av fotot klar att ställas ut.